

Under de anførte forudsætninger vil de foreslåede nyordninger indebære, at omkring to tredjedele af de afsatte midler til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden bliver anvendt til fremskaffelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser – mod 25 pct. i dag.

En kraftig udvidelse af antallet af EFG-elever kræver en udvidelse af de erhvervsfaglige skolars kapacitet. Imidlertid vil det være samfundsøkonomisk urentabelt at iværksætte omfattende anlægsinvesteringer for at klare det midlertidige indslusningsproblem, som de store årgange afføder.

I stedet må der iværksættes midlertidige nødløsninger, som indebærer en bedre udnyttelse af den eksisterende kapacitet på de erhvervsfaglige skoler.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad 1 a:

Sigtet med dette forslag er at fremskaffe flere ekstraordinære lære- og praktikpladser gennem en forøgelse af tilskuddet til de arbejdsgivere, som etablerer sådanne pladser.

Amter og kommuner skal i henhold til lov nr. 212 af 30. maj 1980 (forlængelse af lov nr. 488 af 14. september 1977) afsætte henholdsvis 25 og 50 kr. pr. indbygger til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger blandt unge. Disse midler kan bl. a. anvendes som tilskud til oprettelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser i private virksomheder i videste forstand.

Den nuværende støtte pr. time er på 11 kr., og den samlede støtte pr. ansættelsesforhold er 16.000 kr.

Forslaget om at hæve beløbet pr. time til 12 kr. og den samlede maksimale støtte pr. ansættelsesforhold til 24.000 kr. vil betyde, at tilskuddet ikke er opbrugt efter det første ansættelsesår, men vil strække til næsten to år.

Det bør overvejes at udvide tilskudsordningen til også at omfatte godkendte kompetencegivende erhvervsuddannelser uden for EFG og lærlingelovens område, bl. a. inden for landbruget.

Det bemærkes, at såvel denne som den under 1 b nævnte tilskudsordning er midlertidige ordninger.

Ad 1 b:

Den ovenfor omtalte Fynundersøgelse tyder på, at der skal iværksættes en helt ekstraordinær indsats for at få de potentielle, men ikke udnyttede, pladser frem. Der er barrierer at overvinde for de virksomheder, som for første gang opretter en lære- eller praktikplads. Ofte skal der foretages visse

investeringer for at blive godkendt som lære- eller praktikplads. Som delvis compensation herfor foreslås, at der til de virksomheder, som ikke har haft en lærling eller praktikelev inden for de sidste 7 år, kan ydes et ekstraordinært engangstilskud på 16.000 kr.

Ad 2:

Tilskudsordningen til oprettelse af lære- og praktikpladser bør indrettes således, at både amter og kommuner kan yde disse tilskud. I dag kan kommunerne kun gøre det efter nærmere aftale med den enkelte amtskommune.

Forslaget om en midlertidig statslig refusion på 25. pct. af udgifterne til oprettelse af lære- og praktikpladser er begrundet i ønsket om at tilskynde kommunerne til fortrinsvis at anvende de i henhold til loven afsatte beløb til fremskaffelse af ekstraordinære lære- og praktikpladser i private virksomheder. Hertil kommer, at staten sparer såvel understøttelse som bistandshjælp til de ungdomsledige, der går ind i en erhvervsfaglig uddannelse. En del af denne besparelse bør komme de kommuner til gode, som yder en indsats for at fremskaffe ekstraordinære lære- og praktikpladser.

Ad 3:

Godkendelsen af lære- og praktikpladser er henlagt til arbejdsmarkedets parter gennem de faglige udvalg. Disse bør opfordres til at se på de nuværende godkendelseskriterier med henblik på en smidiggørelse. Der tænkes bl. a. på besværlige og tidskrævende godkendelsesprocedurer, muligheden for rotationsordninger og selve godkendelseskravene.

Ad 4:

Undersøgelsen fra Fyn tyder på, at der er mange ubenyttede lære- og praktikpladser. Det er målet for den foreslåede kampagne at få disse pladser besat.

Kampagnen bør gennemføres i samarbejde med arbejdsmarkedets parter og erhvervslivets organisationer og skal rettes mod såvel virksomhederne som de unge i folkeskolens afgangsklasser. Problemet er ikke alene at få de ubesatte pladser frem i lyset, men også at få besat de pladser, som tilbydes.

Kampagnen bør tilrettelægges således, at der i større omfang end hidtil oprettes lærepladser fremfor praktikpladser, bl. a. fordi indslusningen af de store årgange i erhvervsfaglige uddannelser er mindre ressourcekrævende i lærlinguddannelsen end i